

Tamara Zacharuk

Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach

Profesor Lesław Szczerba – wspomnienie

Z Panem Profesorem L. Szczerbą po raz pierwszy zetknęłam się, kiedy jako Dziekan Wydziału Chemiczno-Matematycznego wprowadził w uczelni pierwszy w Polsce program integracyjnego kształcenia studentów niepełnosprawnych. Miało to miejsce wiele lat wcześniej, zanim wręcz „modne” stało się przyjmowanie na studia osób niepełnosprawnych. Program ten przyniósł uczelni renomę nie tylko w naszym kraju, ale również poza jego granicami. Dzięki staraniom Pana Profesora ponad 20 lat temu przyjęto do ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej pierwszych niepełnosprawnych studentów. W kolejnych latach liczba studiujących niepełnosprawnych studentów stale wzrastała, osiągając w pewnym momencie poziom równy liczbie wszystkich studiujących w Polsce osób niepełnosprawnych. W uczelni przy olbrzymim zaangażowaniu Pana Rektora L. Szczerby podjęte zostały wieloaspektowe działania na rzecz zorganizowania systemu kształcenia integracyjnego. W 1994 roku Profesor L. Szczerba utworzył Centrum Kształcenia i Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz powołał Radę Konsultacyjną tego Centrum.

Przez dwa lata miałam przyjemność wspólnie z Panem Rektorem Szczerbą i Panią dr B. Stępnik-Świątek, mgr B. Gulati prowadzić seminarium naukowe „Student niepełnosprawny”, którego celem było upowszechnianie wiedzy na temat uwarunkowań kształcenia integracyjnego osób niepełnosprawnych z różnymi dysfunkcjami. Na seminaria zapraszani byli wybitni specjaliści z całej Polski z zakresu pedagogiki, tyflopedagogiki, surdopedagogiki, pedagogiki leczniczej. Staraliśmy się wspólnie tworzyć atmosferę sprzyjającą integracji, proponując udział w spotkaniach rodzicom dzieci niepełnosprawnych, które często stawały się później naszymi studentami.

Dzięki inspiracji ze strony Profesora L. Szczerby i Profesora E. Pawłowskiego prawie dziesięć lat temu rozpoczęłam wydawanie pod moją redakcją czasopisma „Student niepełnosprawny. Szkice i rozprawy”, w którym zamieszczam artykuły dotyczące teorii i praktyki integracyjnej. Również moja praca habilitacyjna była wynikiem myślenia integracyjnego i dotyczyła edukacji inkluzyjnej, kolejnego etapu w realizacji idei kształcenia osób niepełnosprawnych. Moje poglądy na temat inkluzji w edukacji, ale również osobę i dzieło Rektora L. Szczerby miałam okazję prezentować na Światowej Konferencji „Education for All” w 2009 roku.

Panu Profesorowi L. Szczerbie udało się zaszcześcić ideę kształcenia integracyjnego w naszym mieście. Dziś Siedlce są jednym z nielicznych miast w naszym kraju, w którym dziecko niepełnosprawne ma szansę realizować naukę w systemie integracyjnym od poziomu przedszkola, poprzez wszystkie szczeble kształcenia aż po uniwersytet.

Pan Profesor L. Szczerba pracę zawodową potrafił świetnie łączyć z działalnością społeczną. Przez wiele lat pełnił między innymi funkcję prezesa Stowarzyszenia Popierania Edukacji Niepełnosprawnych „Hefajstos”. Był przewodniczącym Rady Konsultacyjnej ds. Kształcenia Osób Niepełnosprawnych przy Ministrze Edukacji Narodowej i Ministrze Pracy i Polityki Socjalnej, członkiem Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, członkiem Rad Naukowych Polskiego Związku Głuchych i Polskiego Związku Niewidomych.

Profesor L. Szczerba był wielokrotnie nagradzany za swoją pracę. Najmocniej zapamiętałam moment, ponieważ byłam razem z Panem Rektorem i jego Małżonką w Sali Kongresowej, kiedy Pan Profesor odbierał z rąk Pani Prezydentowej J. Kwaśniewskiej Statuetkę Motyla przyznawaną przez Fundację J. Kwaśniewskiej „Porozumienie bez barier” za szczególne osiągnięcia na rzecz osób niepełnosprawnych.

Pan Prof. dr hab. L. Szczerba to wielki człowiek i naukowiec, nie tylko matematyk, ale też humanista. Rektor, który podczas przedwyborczego spotkania w 1993 roku wypowiedział jakże dziś aktualne słowa „uniwersytet mój widzę ogromny”. Śmiało można powiedzieć, że Rektor Szczerba to wielki wizjoner, bowiem słowa te piszę jako pracownik Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach,

o którym mówił Profesor często podkreślając, że najlepsze ośrodki naukowe na świecie są usytuowane w niewielkich miastach.

Nie sposób w krótkim wspomnieniu napisać o człowieku, który tak wiele uczynił i dlatego przygotowuję obszerną pracę poświęconą osobie Rektora Szczerby i idei kształcenia integracyjnego w naszej Alma Mater.